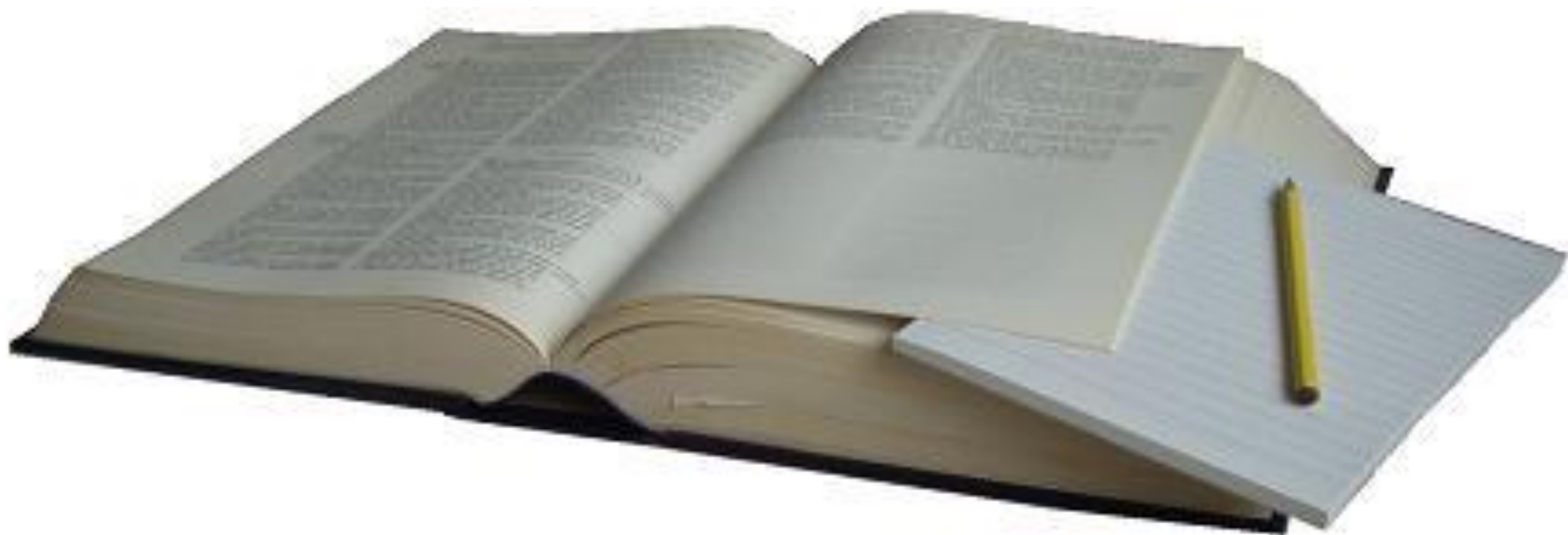

Opfordring til bibelstudier

Hvad "Vidnesbyrdene" siger om bibelstudier

Lydighed mod vor frelser nedsætter ikke vor lykke og sande glæde her i livet, men den har en forædlende og opløftende magt over vor karakter. Det daglige studium af det dyrebare livets ord, som findes i bibelen, styrker åndsevnerne og bringer kundskab om Guds store og herlige gerninger i naturen. **Ved granskning i skriften** opnår vi en rigtig erkendelse af, hvorledes vi skal leve for at kunne nyde den højeste grad af ublandet lykke. **Bibelgranskeren tilegner sig endvidere bibelske argumenter**, således at han kan møde de vantroes tvivl og fjerne disse med sandhedens klare lys. De, der har gransket skriften, vil altid kunne være befæstede mod Satans fristelser; de vil altid kunne være fuldkommen dygtiggjorte til al god gerning, rede til at svare enhver, som kræver dem til regnskab for det håb, der er i dem.

De, der gransker Bibelen med et oprigtigt ønske om at kende og gøre Guds vilje, vil blive vise til frelse. Sabbatsskolen er en vigtig gren af missionsarbejdet, ikke alene fordi den giver unge og gamle kendskab til Guds ord, men fordi den vækker kærlighed hos dem til dets hellige sandheder og et ønske om selv at studere det; og frem for alt lærer den dem at indrette deres liv efter dets hellige lærdomme.

Vi må **værdsætte Skrifterne** højere, end vi har gjort, for deri åbenbares Guds vilje for menneskene. Det er ikke tilstrækkeligt blot at indrømme Guds ords troværdighed; vi må **granske Skrifterne** for at lære, hvad de indeholder. Modtager vi Bibelen som "Guds budskab"? Det er lige så virkeligt en guddommelig meddelelse, som om dens ord kom til os med hørlig stemme. Vi ved ikke, hvor dyrebar den er, fordi vi ikke lyder dens lærdomme.

Bibelens hemmeligheder, et bevis på dens inspiration

Bibelen udfolder sandheden på en så enkel måde og så fuldkomment afpasset efter det menneskelige hjertes trang og længsler, at det har forbavset og betaget de højest kultiverede ånder, medens **den gør det muligt for de ringe og ulærde at se frelsens vej**. Og dog griber disse enfoldigt fremsatte sandheder ind i emner, som er så ophøjede og vidtrækkende og som ligger så uendelig langt uden for menneskelig fatteevne, at vi kun kan antage dem, fordi Gud har kundgjort dem. . . .

men bag disse sandheder, som er så lette at forstå, ligger der hemmeligheder, hvori hans herlighed skjuler sig - hemmeligheder, som **overvælder tanken i dens granskning**, men som dog fylder den oprigtige sandhedssøgende med ærefrygt og tro. Jo mere han ransager Bibelen, **desto dybere bliver hans overbevisning om, at den er den levende Guds ord** og den menneskelige fornuft bøjer sig for den guddommelige åbenbarings vælde.

Fordi tvivleren og den vantro ikke kan udgrunde alle hemmeligheder i Guds ord, forkaster de det; og heller ikke alle, der bekender sig til at tro på Bibelen, er sikret mod fristelse på dette punkt. Apostelen siger: »Se til, brødre! at der aldrig i nogen af jer skal findes et ondt, vantro hjerte, så han falder fra den levende Gud.« De, der har oplært deres sind til at kritisere og tvivle og skumle, fordi de ikke kan trænge ind i Guds forsætter, vil falde og blive et eksempel på vantro. **Det er rigtigt at ransage Bibelens lære grundigt og at granske »Guds dybder«, så langt som disse åbenbares i skriften.**

Medens »de skjulte ting er for Herren vor Gud", står der, at »de åbenbare er for os og vore børn evindeligt«. Men det er Satans arbejde at forvanske evnen til at granske. Med betragtninger af bibelske sandheder blander der sig en vis stolthed, således at menneskene føler det som et nederlag og bliver utålmodige, hvis de ikke kan forklare enhver del af skriften til deres egen tilfredshed. Det er for ydmygende for dem at indrømme, at de ikke forstår de inspirerede ord. De er uvillige til at bie tålmodigt, indtil det måtte behage Gud at åbenbare sandheden for dem. De mener, at deres egen menneskelige visdom uden nogen bistand er nok til at gøre det muligt for dem at fatte skriften; og **når dette ikke lykkes, fornægter de faktisk dens autoritet.**

Det er sandt, at mange teorier og lærdomme, som almindeligt antages at være Bibelens lære, ikke har nogen hjemmel i skriften og i virkeligheden er i strid med hele ånden i det inspirerede (702) ord. Disse ting har for mange været en **årsag til tvivl og forlegenhed**. De skyldes dog ikke Guds ord, men menneskers forvrængning af ordet. De vanskeligheder, som findes i Bibelen, kaster imidlertid ingen skygge på Guds visdom; de vil ikke forårsage nogens fortabelse, der ikke ville være gået fortabt, hvis sådanne vanskeligheder ikke havde foreligget. Havde Bibelen ikke indeholdt nogen hemmeligheder, som de kunne drage i tvivl, ville de samme mennesker som følge af deres mangel på åndelig indsigt have fundet anledning til at tage anstød af de tydeligste udtalelser fra Gud.

Prædikanter bør underkastes en prøve særlig i den hensigt at få konstateret, om de har en klar forståelse af sandheden for denne tid, så at de kan holde et sammenhængende foredrag over profetierne eller over praktiske emner. Dersom de ikke kan fremholde bibelske emner klart og tydeligt, behøver de fremdeles at være hørere og lærlinge. **De bør flittigt granske skriften under bøn til Gud** og blive vel bevandrede i den for at kunne undervise andre om bibelens sandheder. Alle disse ting bør nøje overvejes under bøn til Gud, førend man sender mænd ud på arbejdsfeltet.

Vidnesbyrd for menigheden bind 4, side 499

Når du ransager skriften med et alvorligt ønske om at lære sandheden at kende, vil **Gud indblæse sin ånd i dit hjerte og lade lyset fra sit ord gøre indtryk på dit sind.** Bibelen er sin egen tolk, idet det ene skriftsted forklarer det andet. Ved at jævnføre skriftsteder, der behandler de samme emner, vil du finde en skønhed og harmoni, som du aldrig har drømt om. Der gives ingen anden bog, hvis læsning styrker og udvider, højner og forædler sindet således, som læsningen af denne bøgernes bog gør. **Dens granskning giver sindet ny styrke** ved at sætte det i forbindelse med emner, som kræver alvorlig tænkning og ansporer det til bøn til Gud om evne til at fatte de sandheder, som åbenbares. Dersom sindet er overladt til at beskæftige sig med dagligdags emner i stedet for med dybe og vanskelige problemer, vil det blive indskrænket i overensstemmelse med arten af de emner, der dvæles ved og til sidst miste evnen til udfoldelse.

De, der gransker Bibelen og som rådfører sig med Gud og forlader sig på Kristus, vil blive sat i stand til at handle klogt til alle tider og i alle forhold. Gode principper vil komme til udtryk i det virkelige liv. Lad blot sandheden for vor tid blive godt modtaget og lagt til grund for karakteren, så vil den skabe en urokkelig beslutsomhed, som de fristende fornøjelser, de skiftende moder, de verdenskæres foragt og hjertets egne krav på at blive føjet, ikke vil have magt til at påvirke. Først må samvittigheden blive oplyst, viljen underkaste sig og kærlighed til sandhed og retfærdighed råde i sjælen, så vil der fremkomme en karakter, som himmelen kan anerkende.

Den omstændighed, at der ingen strid eller agitation forekommer iblandt Guds folk, bør ikke betragtes som et afgørende bevis på, at de holder fast ved den sunde lære. Der er grund til at frygte for, at de måske ikke klart skelner mellem sandhed og vildfarelse. Når ingen nye spørgsmål opstår som følge af **Skriftens granskning**, når der ingen meningsforskel viser sig, som vil lede menneskene til selv at **ransage Bibelen** for at forvise sig om, at de har sandheden, vil der nu som i gammel tid være mange, der holder sig til overleveringen og tilbeder - de ved ikke hvad.

Den gerning, Herren særlig har forelagt mig, er at tilskynde unge og gamle, lærde og ulærde til selv at ransage Skrifterne; at gøre det klart for alle, af Guds ords læsning vil udvikle ånden, styrke enhver åndsevne og gøre forstanden skikket til at arbejde med dybe og vidtrækkende sandhedsproblemer; at forvise alle om, at en klar kundskab om Bibelen overgår al anden kundskab ved at gøre menneskene til, hvad de efter Guds bestemmelse skulle være. »Tydes dine ord, så bringer de lys, de giver enfoldige indsigt.« **Kan jeg med det lys, som granskning af Guds ord har bragt, med den specielle kundskab,**

der er givet angående enkelte medlemmer iblandt hans folk under alle forskellige forhold og i enhver erfaring, nu være lige så uvidende, lige så uvis, i mit sind og lige så åndelig blind som jeg var ved begyndelsen af denne erfaring? Vil mine brødre sige, at søster White har været så sløv en lærling, at hendes skøn i denne retning ikke er bedre, end det var, da hun først **begyndte i Kristi skole for at oplæres og uddannes til en særskilt gerning?** Har jeg ikke mere forståelse vedrørende Guds folks pligter og farer, end de, for hvem disse ting aldrig er blevet fremstillet? Jeg ønsker ikke at vanære min Skaber ved at indrømme, at alt dette lys, al denne tilkendegivelse af hans vældige kraft i mit arbejde og min erfaring har været værdiløs, at det ikke har udviklet mit skøn eller gjort mig bedre skikket til hans gerning.

Før de modtog sandheden, havde nogle haft for vane at læse romaner. Da de sluttede sig til menigheden, anstrengte de sig for at overvinde denne vane. At stille denne gruppe overfor en læsning af lignende art, som den de har lagt bort, er som at tilbyde drankeren brændevin. De giver efter for den fristelse, der til stadighed ligger foran dem og mister snart deres smag for god læsning. **De har ingen interesse i at granske Bibelen.** Deres moralske kraft bliver svækket. Synden synes mindre og mindre frastødende. Der viser sig en stadig større utroskab og en voksende afsmag for livets praktiske pligter. Efterhånden som sindet fordærves, bliver det rede til at gribe enhver form for læsning af stimulerende art. På denne måde bliver vejen åbnet for Satan, så han kan bringe sjælen helt ind under sit herredømme.

Lægestuderende læser Guds ord

Hvis de medicinstuderende ville **granske Guds ord omhyggeligt**, ville de have en langt bedre baggrund for at forstå deres andre studiefag, for oplysning følger altid efter et alvorligt studium af Guds ord. Måtte vor missionsarbejdere på sundhedens område forstå, at jo bedre de lærer Gud og Kristus at kende og jo mere de bliver kendt med Bibelens historie, jo bedre vil de være forberedt til at udføre deres hverv.

Med utrættelig iver

Vi er blevet opdraget til at forkynde det sidste advarselsbudskab for menneskene; og med hvilket alvor **burde vi så ikke granske bibelen** (123) og ivre for at sprede sandhedens lys! Lad enhver sjæl, som har taget imod lyset fra det høje, søge at være et lys for andre. Lad arbejderne gå fra hus til hus, oplade bibelen for folket, uddele skrifter og omtale, hvilken stor velsignelse lyset fra Guds ord har bragt dem. Lad der blive uddelt litteratur efter bedste evne i jernbane tog, på gader, på de mægtige dampskibe, som farer på de store have og gennem posten.

Ellen Whites første år

Vi behøvede stor tålmodighed, for der var mange spottere. Vi blev ofte hilst med spottende henvisninger til vor tidligere skuffelse. "Du er ikke faret op endnu; hvornår forventer du at fare op?" og lignende hån blev ofte rettet mod os af vore verdslige bekendtskaber og endda af nogle bekendende kristne som anerkendte Bibelen, men som undlod at studere dens store og betydningsfulde sandheder. Deres forblændede øjne syntes kun at se en svag og fjern mening i den alvorlige advarsel: Gud "har fastsat en dag, da han vil dømme Jorderig, og i forsikringen om, at de hellige vil borttrykkes for at møde Herren i luften.

Vi behøvede stor tålmodighed, for der var mange spottere. Vi blev ofte hilst med spottende henvisninger til vor tidligere skuffelse. "Du er ikke faret op endnu; hvornår forventer du at fare op?" og lignende hån blev ofte rettet mod os af vore verdslige bekendtskaber og endda af nogle bekendende kristne som anerkendte Bibelen, men som undlod at studere dens store og betydningsfulde sandheder. Deres forblændede øjne syntes kun at se en svag og fjern mening i den alvorlige advarsel: Gud "har fastsat en dag, da han vil dømme Jorderig, og i forsikringen om, at de hellige vil bortrykkes for at møde Herren i luften.

I giver jer af med et onde, der truer med at ødelægge jeres åndelighed. Det vil fordunkle al skønhed i og interesse for bibelens hellige blade. Det er lysten til romaner, fortællinger og anden læsning,) som ikke øver en god indflydelse på det sind, der er helliget til Guds tjeneste. Den skaber en falsk, usund spænding, ophidser fantasien, gør sindet uegnet til det, som er nyttigt og uskikket til (242) enhver åndelig virksomhed. Den afvæner sjælen fra bøn og fra lysten til åndelige ting. Læsning, der vil kaste lys over den hellige bog og styrke jeres ønsker om at studere den med flid, er ikke farlig, men gavnlig. I blev fremstillet for mig med jeres øjne bortvendte fra dem hellige bog og hægene fast ved spændende bøger, som betyder død for det religiøse liv. Jo hyppigere og med jo mere flid I **gransker skriften**, desto skønnere vil den vise sig at være og desto mindre smag vil I få for slet læsning. Den daglige granskning i skriften vil have en helliggørende indflydelse på sindet. I vil indånde en himmelsk atmosfære. Bind denne dyrebare bog til jeres hjerter! Den vil vise sig at være jer en ven og vejleder i vanskeligheder.

De mænd som nu går ud for at forkynde sandheden, har alting tilrettelagt. De kan ikke opleve sådanne savn som arbejderne i sandhedens sag tidligere måtte udholde. Sandheden er blevet lagt frem led for led, indtil den udgør en klar og sammenhængende kæde. Fremlæggelsen af sandheden i en så klar og harmonisk form har kostet **omhyggelig granskning**. Den yderst bitre og bestemte modstand drev Guds tjenere til at søge herren og læse bibelen. For dem var lyset som kom fra Gud, i sandhed dyrebart.